

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1036/2015
06.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиле Д.П. из К., чији је пуномоћник М.И., адвокат из Б., против туженог П.ф. из К., ради исплате неисплаћеног дела зараде по основу ауторских хонорара, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1905/13 од 18.11.2014. године, у седници одржаној 06.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1905/13 од 18.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1973/12 од 18.04.2013. године, обавезан је тужени да тужиљи на име неисплаћеног дела зараде по основу ауторских хонорара из прихода туженог исплати 1.036.514,20 динара, у појединачно одређеним новчаним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате и на име неисплаћеног дела зараде по основу учешћа у пројектима надлежног министарства 261.320,00 динара, такође у појединачно одређеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 325.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1905/13 од 18.11.2014. године: 1) укинута је првостепена пресуда; 2) делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиљи на име неисплаћеног дела зараде по основу учешћа у пројектима надлежног министарства исплати 261.320,00 динара, у појединачно одређеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; 3) одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилка тражила да се тужени обавезе да јој на име неисплаћеног дела зараде по основу ауторских хонорара из прихода туженог исплати 1.036.514,20 динара у појединачно одређеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате; 4) обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 61.880,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд испитао је побијану пресуду применом чл. 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14), који се примењује на основу чл. 506. став 2. и 403. став 2. тачка 3. овог закона и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена код туженог од 02.10.1990. године, прво у звању асистента приправника, па до ванредног професора за наставни предмет ... од 15.12.2007. године. На основу анекса уговора о раду од 17.12.2007. године распоређена је на обављање научно-истраживачких послова у И.з.п. и д.н. П.ф. у К. све до 07.10.2008. године, када јој је радни однос код туженог престао. Код туженог постоје три врсте примања запослених. Прва је редовна плата коју финансира Министарство просвете, а увећава се за одређени проценат из сопствених прихода. Друга врста примања је по основу ауторских хонорара, који се исплаћују запосленима из сопствених прихода на основу учешћа у одређеним пројектима. Трећа врста примања је по основу ауторских хонорара за учешће у пројектима које финансира Министарство за науку и технолошки развој Републике Србије. У спорном периоду тужила је, као и још један број професора, била распоређена на рад у И.з.п. и д.н П.ф. у К.. У том периоду примала је само једну врсту примања – основну плату. Одлука о учешћу на пројекту који финансира тужени донета је у време док је тужила још била у притвору. Том одлуком одређено је ко појединачно учествује у пројекту. По изласку из притвора, тужила и даље није била на списку за израду пројекта, јер није долазила на посао.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је одбио тужбени захтев за исплату неисплаћеног дела зараде по основу ауторских хонорара из прихода туженог у износу од 1.036.514,20 динара.

У конкретном случају, Правилником туженог од 14.05.2003. године, који се примењивао у спорном периоду, одређен је начин обрачунавања и исплате плата и других примања запосленим на П.ф. у К.. Чланом 5. овог Правилника прописано је да се ауторски хонорари који се исплаћују из сопствених средстава обрачунавају и исплаћују на основу одлуке декана (став 1.). Према ставу 2. истог члана, средства која факултет оствари по основу рада на одређеном пројекту исплаћују се учесницима на пројекту у складу са посебном одлуком Научно-наставног већа факултета или у складу са одлуком финансијера пројекта.

У периоду од 01.07.2007. године до краја маја 2008. године тужени је доносио одлуке о реализацији научно истраживачког пројекта са темом .... У тим одлукама, између осталог, наводи се да ће расподелу средстава и динамику исплате ауторских хонорара ангажованим истраживачима и сарадницима

извршити декан туженог, својим одлукама. Уз сваку такву одлуку донет је план који садржи имена ангажованих истраживача и сарадника. Ова врста ауторских хонорара исплаћује запосленима из сопствених средстава туженог на име учешћа у одређеном научно-истраживачком пројекту који се ради на факултету, али само запосленима који се налазе на списку за тај пројекат. У овом случају, према плану научно-истраживачке делатности туженог за 2007. и 2008. годину, међу именима професора за ... који су били ангажовани на наведеном пројекту није било уписано име тужиље, као лица ангажованог на раду у реализацији тог пројекта. Из решења о расподели средстава, које је донето у току 2008. године од стране Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије види се да на списку стоји име тужиље, али је код ставке „брuto накнаде за рад истраживача“ означено 0(нула) динара.

Како је ангажовање тужиље на том пројекту изостало, због чега је није ни било на списку ангажованих истраживача, и како је одлука Научно наставног већа туженог услов за остварење права на исплату дела зараде по основу ауторских хонорара из прихода туженог, што такође изостало у овом случају, правилан је закључак другостепеног суда да тужиља неосновано захтева од туженог ову врсту прихода у траженом износу са каматом.

У ревизији тужиље, у претежном делу, оспорава се оцена изведених доказа чиме се посредно побија утврђено чињенично стање, што према чл. 407. став 2. ЗПП не може бити ревизијски разлог. Такође, неосновани су ревизијски наводи о томе да је тужиља дискриминисана у погледу својих права из радног односа према чл. 20. став 1. тачка 2. Закона о раду, имајући у виду претходно утврђене чињенице.

На основу чл. 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић,с.р.**